

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OGORIMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,208

ANY VIII NÚM. 2.294

BARCELONA, DIMARS, 20 JUNY DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL REGULADOR

Joieria, Plateria y Relotgeria

JOAN BOIX

Inaugurarà el dimecres, dia 21, les seves importantíssimes reformes

Rambla de les Flors, número 37, y Carme, número 1

VI EXPOSICIÓ INTERNACIONAL D'ART

Catàleg oficial il·lustrat

Conté la relació nominal dels expositors y les obres exposades y
SETANTA TRES MAGNÍFIQUES REPRODUCCIÓNS
en fotogravat de les més notables obres de l'Exposició.
Se ven al preu de 2 pessetes en el Palau de Belles
Arts, en les principals llibreries y en el Saló Parés.

VIES URINÀRIES Aparells per veure la bufeta, uretra y rentar els ro-
nyons. — De 12 a 2 y de 6 a 9. — Jovellanos, núm. 9.

LA SUPRESSIÓ DELS CONSUMS A BARCELONA

La minoria de l'U. F. N. R. no accepta la solució
den Lerroux. — La minoria proposa:

Primer. Obrir una informació pública entre les corpora-
cions, entitats, forces vives y ciutadans de Barcelona.
Segon. Realitzar la reforma si la vol Barcelona y si els
8 milions de que disposa'l Govern no se'ls ha de quedar
casi bé tots Madrid.
Tercer. No suprimir per ara les Comissions de Consums
y d'Escorxadors y encarregar la reforma a la d'Hisenda y
a la Ponencia de Presupostos

En la sessió de demà passat ha de dis-
cutir-se, a proposta dels radicals de la Co-
missió d'Hisenda, la qüestió d'aplicar la nova
lei sobre consums en primer de juny de 1912.
Els nostres amics han presentat vot par-
ticular, per discrepar de lo que demanen
els regidors de la majoria. La discussió va
esser viva y forta a la Comissió d'Hisenda,
y ho serà novament en el Consistori, perquè
els nostres amics refusen la combinació ar-
bitrada per en Lerroux, en Mir y en Serra-
clara. La combinació es un artifice y una
ilegalitat que no's poden admetre en bona
doctrina jurídica y democràtica.
Firmen el vot particular els regidors se-
nyors Lluhi Rissech, Monegal, Juncosa y
Tauler. Comensa referint-se als propòsits de
la majoria de demanar sense més ni més
la supressió dels consums a comptar del
primer de juny de 1912 y de suprimir les
Comissions de Consums y d'Escorxadors pera
crearne una de nova.

Després diu el vot particular:

«La nova ley sobre el Impuesto de Con-
sumos no satisfice plenament el anhelo de
justicia que sustenta, en materia financiera,
la mayoría del cuerpo social de Barcelona.
La ley es injusta en cuanto mantiene los
gravámenes vigentes sobre las carnes, con-
siguiéndolos definitivamente como artículo de
consumo de las clases ricas, y condenando
a las clases pobres a abandonar este ali-
mento de primera necesidad, ó á sacrifi-
carle una parte excesiva de su recurso. Y
la ley es deficiente en su aspecto finan-
ciario, en cuanto concede al Municipio me-
dios substitutivos que pueden resultar en bu-
na parte insuficientes, y en cuanto establece
impuestos absolutamente nuevos, cuyo ren-
dimiento no cabe prever ni precisar.
«Son síntomas ó premisa de un grave ries-
go la desaparición ineludible de los fideles,
el fracaso en Barcelona del arbitrio sobre
patentes de los expendedores de vinos y la
novedad de los impuestos de solares y de
inquilinato. La reforma puede saldarse con
un considerable déficit. Y como en nuestro
presupuesto el déficit es un mal crónico,
salta á la vista el daño que puede inferir-
se á nuestra economía financiera si lejos
de reducirse el déficit actual, resulta éste
aumentado con un saldo ó pérdida por vía
de Consumos. Y esta perspectiva es tanto
más dolorosa, en cuanto si por desgracia
tiene lugar el saldo desfavorable por con-
sumos, se alejará indefinidamente la nive-
lación rigida y fecunda del presupuesto, y
quedará destruida toda esperanza socializa-
dora y municipalista.
«De ahí la imperiosa necesidad de pro-
ceder con un espíritu de serenidad y de
prudencia en lo relativo á la implantación
en 1912 de la reforma legislativa sobre Con-
sumos. Concepíamnos oportuno é indispen-
sable provocar, por vía de información, el
referendum de nuestra Ciudad. Debe el Ayun-
tamiento dirigir un llamamiento á todas las
corporaciones y entidades y á todos los ciu-

nes establecido para 1912 las concesiones
otorgadas á la Ciudad de Madrid; y en ter-
cer lugar disponer que todo lo referente á
estudios, trabajos, estadísticas y demás que
reclame la preparación de la reforma so-
bre Consumos, quede confiado á la Comisión
de Hacienda y á la Ponencia ó Subcomisión
de Presupuestos.
«En estas condiciones y bajo estas garan-
tías estamos nosotros dispuestos á votar la
implantación en 1.º de enero de 1912 de la
ley sobre consumos, y á condicionar la
implantación, en la medida de nuestras
fuerzas, á la ejecución del nuevo régimen
financiero votado por las Cortes.»

La part dispositiva del vot particular diu així:

«1.º Abrir una informació oral y escrita
por durante treinta días sobre la convenien-
cia de solicitar del Gobierno la implantación
en 1.º de enero de 1912 de la nueva ley
de substitución parcial del Impuesto de Con-
sumos, dirigiendo, por todos los medios de
publicidad que están á su alcance, un llama-
miento á las corporaciones, entidades y
fuerzas vivas de todas clases y á todos los
ciudadanos de Barcelona, para que expre-
sen, en el indicado particular, las aspira-
ciones que abriguen.
«2.º Elevar instancia al poder ejecutivo
del Estado en súplica de que tenga á bien
declarar si las concesiones especiales otorga-
das desde luego á la ciudad de Madrid,
estarán comprendidas en 1912 en los ocho
millones del máximo sacrificio de los pre-
supuestos generales, fijado en la disposición
transitoria, tercera de la nueva ley.
«3.º Solicitar del Gobierno, á tenor de la
expresada disposición transitoria tercera, la
implantación de la reforma en esta Ciudad,
en 1.º de enero próximo en el caso de que
aparezca que así lo desea la mayoría del
cuerpo social que acuda á la información
y emita su libre referendun, y de no ha-
berse comprendido en los indicados ocho
millones las concesiones que la ley hace
al Ayuntamiento de Madrid.
«4.º Delegar, en lo menester, en la Co-
misión de Hacienda y en la Ponencia ó Sub-
comisión de Presupuestos á los fines de re-
cibir la información hacendada, de comuni-
car el resultado del referendun al Consis-
torio á los efectos pertinentes á la políti-
ca especificada en el extremo precedente
y de realizar los estudios, trabajos, estadís-
ticas, proyectos y demás que reclame la eje-
cución de la ley sobre modificación del Im-
puesto de Consumos.»

ECOS

ELS carlins ingenuos, llegint en el seu orgue
que en Valle Inclán havia fet amb «Vo-
ces de gesta» una tragedia tradicionalista, ar-
ribaren a creures que sortirien els tercés na-
barros, seguint les banderes floridalesades, y
que potser, potser, sortirien, sota algun rou-
re milenari, les barbes guerreres de don Car-
les. Y anaren a Novetats molts d'ells, amb
l'umel dels cavallers del sigle d'or de Caste-
lla, quan escolaven en els aules y en els
dramas l'apologia de la fe catòlica y del
rei, nostre senyor.
La tragedia den Valle Inclán, sortosament,
com totes les seves obres, era un cantó sen-
sual y cavalleresc, ont, com en els clàssics
castellans primitius, les paraules tenien un
fort regust de vida, y els carlins, sorpresos,
pensaren que allò més aviat semblava d'un
pagé que no pas d'un vell cristià y que la de-
fensa de la Causa estava tant amagada, que
no la veien.
Pobres carlins! Trobarse amb un home ge-
nial, veure com tots els barrets saludaven el
seu pas y no entendre'l y arribaven a ca-
pir alguna cosa, escoltar frases genials, que
algun bon capellà taxaria si fossin sotmeses
a l'eclesiàstica censura.

UN caricaturista incipient, que's diu Boix
y firma «Bona», se despedeix de nosal-
tres. Ha col·laborat en «L'Esquella» y en el
«Papius» y ha fet algunes caricatures de par-
ticulars. Dintre d'un any, de dos, de tres, tin-
dria una firma, grossa ó petita, obriria una
Exposició en el Fòrum, els periòdics li tri-
buiarien un petit homenatge y l'art, el seu
art, li oferia unes quantes monedes pera
anar menjant y omplint la pipa. Y en «Bona»,
sentint la mediocritat de la vida queia y
resignada, se'n va al Marroc.
—Allí — ens diu — la vida es interessant.
Tropes, guerra, rasses que s'odien, hores de
foc y hores d'enservament, la dona mora, que
es misteri, y la jueva, que es sensualitat.
Y arreu, una dansa de colors...
Anirà a Tànger, a Casablanca, a Tetuan,
a Fez... En «Bona» té vint anys. Fassi bé ó ma-
lament les caricatures, aquest artista ado-
lescent es de bona fusta catalana. No con-
fia més que amb ell, y marxar! Marroc, com
si també volgués part del botí futur.

El pintor Sunyer ahir marxà a París.
Exposarà els seus darrers quadros, fets
a Sitges, junt amb altres que pintarà a Pa-

Lo que desitgen els catalans d'Amèrica

Catalunya davant dels emigrats

Catalunya es activa, Catalunya es enginyo-
sa, Catalunya es treballadora; empró, hem
de comprendre que a pesar de tantes y tan
bones qualitats, té defectes de consideració.
D'entre ells un se'n destaca amb vivesa, amb
un rellu gros per damunt dels altres, y
aquest defecte es que Catalunya viu sem-
pre al dia y que no sab viure amb mires
pel futur.
Com una joveneta, sempre s'estasia amb
el perfum de la flor oberta y no cuida
de la que pot florir demà. En son extasi
per lo que avui té en son jardí, de vegades,
fins y tot posa el peu sobre la rel que
totjust treu la testa y la tronxa, quan aque-
lla rel potser portava en sa empena la sava
d'una vida més prolífica, més plena de llum
y de riquesa que no porta la que avui
contempla, del tot oberta. En aquest sen-
tit y no en cap més altre, es en el que
sentio egoista a la meua Catalunya.
Un dels seus defectes més grossos y més
lamentables, es el descurt en que té els seus
fills emigrats. D'aquests, cap vol directa n'a-
rriba que s'escolli en el camp de la lluita
catalana. Se'ls té oblidats completament. Com
que no són evots, se'ls oblidat y es injust
que amb ells no's compti pera cooperar a la
construcció de la futura Catalunya. Això
es una veritat orda, dolorosa... empró es
veritat y hem de dir-la. Fem justícia y si-
guem sincers.
D'això, d'aquest oblit lamentable que pesa
damunt dels emigrats, no'n tenen tota la
culpa els catalans de Catalunya, no; part
de culpa y no petita ne tenen també's ca-
talans que n' són fora. Es una culpa ja feta
general que no's contribueixen a que's fusi
ostensible. La raó d'això no's comprén.
Poser va unida al nostre caràcter.
Empró, avui, me limitaré únicament a fer
carreges d'aquest oblit als catalans de Ca-
talunya, maldament sigui abusant de la bon-
tat que amb mi té EL POBLE CATALA.
Tots parlem y estem d'acord en afirmar
que Catalunya deu haverse de preocupar més
de les campanyes americanistes que no de
les africanistes. Empró, ara pregunto: Què
entenen per campanya, ó més ben dit, per
obra americanista? Què fem a Catalunya en
pro de l'americanisme? Res.
Comercialment, culturalment, políticament,
nosaltres els catalans, estem completament
separats d'Amèrica; y, no ja solament dels
americans propiament dits, sinó fins y tot
dels catalans que hi viuen.
Entre'ls uns y els altres, no hi ha cap
comunitat d'idees, ans bé un retraïment; y
d'aquest retraïment ne tenen més culpa els
catalans de Catalunya que'ls altres, perquè
els altres, que se'n van pera viure de pla
una vida de sensacions desconegudes, no te-
nen temps d'ocuparse de certs detalls de
lo que passa per sa terra, y com que'ls
que hi viuen no els tenen en constant rela-
ció de lo que hi passa, acaba que fins se
fan estranys a tot lo de son poble. Se'n
recorda, car la patria no pot mai oblidar-
se. Hi pensa, sobre tot, si hi ha deixat quel-
com que estimi; fins n'hi ha molts que
hi tornen pera disfrutar d'uns estalvis fets
amb moltes privacions, després d'una vida

ANTONI OLIVERT LLACH
Buenos Aires, 11-5-911.

XIV Congrés de la Federació Agrícola Catalana-Balear

Quarta sessió (1)

Arbres de ribera. — Ponent: DON

NARCÍS VILASECA

Desenrotlla el senyor Vilaseca el seu tema.
Parla, seguint un mètode clar y concís,
de les diferents varietats d'arbres, quina mil-
lor producció y més fàcil desenrotlla es
més beneficiós al propietari. Com a resul-
tat creu que'ls que més bons resultats donen,
en el terreny que el creu millor, ó sigui
el d'avinyuda, són els pòpulus, en quals va-
rietats millors hi ha la carolina, poll de
Bordis, pouella de Tordera y el Balsa-
mea.
Explica la plantació y els treballs cul-
turals que'ls arbres de ribera exigeixen, donant
orientacions pera la millor plantació, sigui
en estaca, sigui en arrelats; la preparació
del terreny y la manera d'esporgarlos y ta-
llarlos.
Fa una gran enumeració de les aplica-
cions de la fusta de l'arbre blanc.
Senyala en la província de Girona una
extensió superficial de 5,000 hectàries en el
Ter, Tordera, Fluvià, Muga.
Enumera les moltes malalties de l'arbre,
ocasionades per paràsits la major part, y
dona orientacions pera combatre'ls; y per
fi se dol y fa avinent les causes així de
competència, com de danys y transports
que desfavoreixen el preu de la fusta, fa

(1) Retinut de l'edició d'ahir per excés d'espai.

U. F. N. R.
FOLLETS D'ESTUDI
— Y PROPAGANDA
Actuació de la U. F. N. R.
en les vinentes eleccions mu-
nicipals, per la Secció d'E.
y P. del Centre «Fivallers».
Preu per exemplars solts, 20
centims. Deu exemplars, pes-
setes 1'50.
La Representació Proporcio-
nal en el sufragi universal,
per A. ROVIRA Y VIRGILI.
Preu per exemplars solts, 25
centims. Deu exemplars, pes-
setes 2.
De venda en l'Administració d'EL PO-
BLE CATALA

